

ведливостъ адмиралския и вице-адмиралския чина на другитѣ, които стояли, и по искусство и по храбростъ, по-горѣ отъ него.

Веднажъ остана празно вице-адмиралското мѣсто, което щѣло да са занеме отъ друго нѣкое лице. Контръ-адмирала, Петъръ Алексеевичъ, т. е. съветникъ на монарха, подалъ прошение, съ което просилъ да му бъде превъзведѣтъ на празно останалото мѣсто. Адмиралския съвѣтъ разгледалъ внимателно работата; празното мѣсто не дали на Петра, а на другъ единъ контръ-адмиралъ. На августейшия морякъ отговорили, че съвѣта е пълно благодаренъ отъ неговитѣ личностни заслуги и са надѣва че и за напредъ въ бъдеще тѣй щастливъ да слуша същата старателно, което само може да възвиси чина на единъ слушателъ, когато са представи случай. Съвѣта му казали още, „че предпочитанието са дава тозъ пътъ на другъ единъ контръ-адмиралъ, който е много старъ въ службата си и отличията на когото много повече; адмиралския съвѣтъ е длъженъ да постигна всѣкога справедливо, той не може да отстъпва прѣимуществото на онѣзъ, на които то са не стои. Господаря билъ задоволенъ отъ подобно рѣшение, когато минало речъ за туй повишение, той казалъ:

— „Членовѣтъ на съвѣта справедливо съжали и постигнали въ тозъ случай. Ако бѣхъ са казали раболѣпни и ако бѣхъ предпочели менъ, щѣхъ да ги направа да са раскаятъ.“

* * *

Петъръ получалъ обикновенната мѣсечина с редъ чина си; когато му донасяли пари, той вори́лъ:

— „Тѣзъ пари сж моя собственность, сжмъ ги спечелилъ и мога да располагамъ съ тѣ“